

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Quartus. Pientiores eiusmodi non facile ad exercitia mystica transeant, relicta praxi ordinaria Sanctae Matris Ecclesiae

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

chorali, siue figurali cantu peragantur) interesse contingit, quin & ipsi miris spiritus suauitatibus Deum collaudent, verbo diuino sic intersunt, vt omnes homines ad salutem pertrahi exoptent, maiores non tantum culpas; sed & leuiiores, & quæ magis ex humana fragilitate, quam ex proposito committuntur, humili, deuotoq; Sacramentorum vsu expiant, atq; ad opera misericordiæ spiritualia, & corporalia, magno interno solatio feruntur, Virtutumq; perfectionem in alijs maximè commendant, & pro viribus imitantur, non sine magna diuini spiritus dulcedine, quæ rectè agentes semper concomitari assolet, omnia qualiacunq; acciderint de manu Domini humiliter accipientes. Considerant enim piè, quod [misericors a Deus mæstis rebus quædam etiam iucunda permiscuit, quod certè in Sanctis omnibus facit, quos neque tribulationes, neque iucunditates sinit habere continuas; sed tum de aduersis, tum prosperis iustorum vitam, quasi admirabili varietate contextit.]

Talibus autem cum [oratio sit eibus mentis, b præclaraq; alimonia suauitatis, quæ membra non onerat, sed in ornamenta conuertit:] hinc frequenter insigniores cælestes affluentias fidei sua exercitatione, à Deo consequuntur: quam plures illorum, qui ex instituto, aut vocatione mysticæ exercitationi appropriati, remisso, tepidoq; spiritu, nec frigent, nec calent; aut etiam (magis tamen verbosa iactantia, quam ope-

re & veritate) in mitabilibus super se ambulant, & super nesciunt & quia ex utrisque nonnulli, (quibus tamen à vocante dictum non est) altioribus se temerè ingerunt, hinc consequenter monemus, ne altum quis sapiat, sed Deum, timeat,

Pientiores eiusmodi non facile ad exercitia mystica transeant, relicta praxi ordinaria Sanctæ Matris Ecclesie.

ARTICVLVS QVARTVS.

NON in humanis tantum; sed & in diuinis, appetitus ad altiora nobis innatus, hallucinari solet, & immatura celeritate, sublimioribus rebus se se ingerere. Vndè etiam pientiores aliqui ad vitam contemptiuam, ex regulari statu, aut particulati gratia nõ vocati, mysticorum orandi modos, & diuinas perceptiones assumere attentant, non sine periculo. Cum enim quilibet in ea e vocatione, in qua vocatus est manere habeat, eiusq; consueta pietatis exercitia peragere; si absq; iudicio prudentis mystici, ad maiora Religionis, ac status sui se transtulerit, non mirabitur, si aut corporis debilitates, capitis dolores, aut spiritus ariditates, rædiq; incurrat; Insuper etiam, quæ pietatis videbatur habere exercitia, deperdat, & cum explicitum mysticorum studium d totam vitam hominis requirat, qua non temeritate ad illorum statum, aut gratiam, diuinasq; contemplationes non vocatus, se se intruderet?

Eia

a S. Chrysof. hom. 8. in Mat. b S. Amb. apud Alenf. 4 p. q. 26. memb. 1. n. 1. c 1. Cor. 7. d S. Tho. 2. 2. q. 180. a 8. c.